

3. Al treilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere, întrucât Comisia ar fi refuzat să rețină o rată de 7 % drept rată de actualizare a contribuției forfetare excepționale.

Acțiune introdusă la 12 aprilie 2012 — Deutsche Börse/Comisia

(Cauza T-175/12)

(2012/C 174/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Deutsche Börse AG (Frankfurt am Main, Germania)
(reprezentanți: C. Zschocke, J. Beninca și T. Schwarze, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei COMP/M.6166 a Comisiei, Deutsche Börse/NYSE Euronext, din 1 februarie 2012 și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe faptul că pârâta nu a evaluat în mod corespunzător presiunile concurențiale orizontale cărora le sunt supuse părțile, modul în care Comisia a apreciat tranzacțiile cu instrumente financiare derivate extra-bursiere și afirmația acesteia potrivit căreia părțile ar exercita reciproc presiuni asupra taxelor bursiere fiind afectat de erori de drept și de apreciere. În plus, afirmația Comisiei potrivit căreia părțile exercită presiuni una asupra alteia prin intermediul concurenței în domeniul inovației este vădit incorectă, iar analiza acesteia privind concurența dintre platformele de tranzacționare nu era bazată pe dovezi convingătoare și coerente. De asemenea, Comisia nu a luat în considerare în mod corespunzător constrângerile determinate de cerere, întrucât nu a analizat și evaluat rolul crucial avut de clienții părților, printre care se numără principalii participanți la tranzacțiile extrabursiere, și nu a efectuat nicio analiză cantitativă.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că evaluarea pârâtei referitoare la afirmațiile părților privind creșterile de eficiență este afectată de erori vădite și nu este susținută de dovezi convingătoare și coerente. Comisia a acceptat în mod greșit că numai unele dintre creșterile de eficiență sunt verificabile, specifice fuziunii și de natură să profite în mod direct clienților și a afirmat în mod incorect că acestea nu erau

suficiente pentru a compensa efectele asupra concurenței produse de fuziune. Privitor la evaluarea Comisiei referitoare atât la reducerile garanțiilor, cât și la beneficiile legate de lichidități, Comisia a încălcat dreptul părților de a fi audiate prin faptul că s-a bazat pe probe și pe argumente prezentate după audiere, fără a da părților posibilitatea de a formula observații în privința acestora. Teoria Comisiei referitoare la amânarea acordării beneficiilor și la posibilitatea recuperării acestora, precum și evaluarea Comisiei cu privire la măsura în care reducerile garanțiilor sunt specifice fuziunii erau bazate pe teorii și cerințe noi, care nu sunt susținute de Orientările Comisiei privind concentrările orizontale ⁽¹⁾.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe faptul că pârâta nu a evaluat în mod corespunzător măsurile de corecție propuse de părți. Respingerea angajamentului referitor la cedarea totală a activităților referitoare la instrumentele financiare derivate bazate pe acțiuni individuale desfășurate de NYX (reclamanta și NYSE Euronext) care se suprapun unele cu altele, inclusiv cesionarea instrumentului BClear al NYX, s-a bazat pe dovezi incorecte. Pretinsa „relație de simbioză” existentă între instrumentele financiare derivate bazate pe acțiuni individuale și cele bazate pe indici bursieri nu există, este în contradicție cu analiza realizată chiar de Comisie în ceea ce privește definiția pieței și a fost invocată cu încălcarea dreptului la apărare al părților. Respingerea de către Comisie a angajamentului referitor la acordarea de licențe pentru programele informatice este greșită și contrazice concluziile acesteia privind concurența în domeniul tehnologic.

⁽¹⁾ Orientări privind evaluarea concentrărilor orizontale în temeiul Regulamentului Consiliului privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi (JO 2004, C 31, p. 5, Ediție specială, 08/vol. 4, p. 56).

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2012 — Bank Tejarat/Consiliul

(Cauza T-176/12)

(2012/C 174/43)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Bank Tejarat (Teheran, Iran) (reprezentanți: S. Zaiwalla, P. Reddy, și F. Zaiwalla, Solicitors, D. Wyatt, QC și R. Blakeley, Barrister)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea punctului 2 din tabelul I.B. din anexa I la Decizia 2012/35/PESC a Consiliului din 23 ianuarie 2012 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 22), în măsura în care o privește pe reclamantă;
- anularea punctului 2 din tabelul I.B. din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 54/2012 al Consiliului din 23 ianuarie 2012 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 19, p. 1), în măsura în care o privește pe reclamantă;
- anularea punctului 105 din tabelul B, din anexa I la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1), în măsura în care o privește pe reclamantă;
- constatarea faptului că articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului nu se aplică reclamantei;
- constatarea faptului că anularea punctului 2 din tabelul I.B. din anexa la Decizia 2012/35/PESC a Consiliului și la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 54/2012 al Consiliului, precum și a punctului 105 din tabelul B din anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului au efect imediat; și
- obligarea părâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv potrivit căruia:

- criteriile esențiale de desemnare potrivit măsurilor contestate nu sunt îndeplinite în cazul reclamantei deoarece nu există un temei de fapt sau de drept pentru desemnarea sa; Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a stabilit dacă aceste criterii sunt sau nu sunt îndeplinite; și
- Consiliul a desemnat-o pe reclamantă pe baza unor elemente de probă insuficiente pentru a stabili că au fost îndeplinite criteriile și, prin urmare, a săvârșit o (altă) eroare vădită de apreciere, deoarece reclamanta nu îndeplinește niciunul dintre cele cinci criterii de desemnare prevăzute la articolul 23 alineatul (2) din Regulamentul nr. 267/2012 și, Consiliul nu a furnizat nicio dovadă contrară.

2. Al doilea motiv potrivit căruia:

- desemnarea reclamantei s-a făcut cu încălcarea drepturilor și libertăților sale fundamentale ale reclamantului, inclusiv a dreptului său la desfășurarea unor activități economice și comerciale și la folosirea netulburată a posesiei sale și/sau cu încălcarea principiului proporționalității.

3. Al treilea motiv întemeiat potrivit căruia:

- în orice caz, Consiliul a încălcat normele fundamentale de procedură având în vedere că: a) nu a informat-o pe reclamantă în mod individual cu privire la desemnarea sa; b) nu a furnizat o motivare suficientă și adecvată, și c) nu a respectat dreptul acesteia la apărare și dreptul său la o protecție jurisdicțională efectivă.

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2012 — Spraylat/ECHA

(Cauza T-177/12)

(2012/C 174/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Spraylat GmbH (Aachen, Germania) (reprezentant: K. Fischer, avocat)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Produse Chimice (AEPC)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea taxei administrative stabilite în sarcina reclamantei de către pârâtă la 21 februarie 2012, notificată pârâtei la 21 februarie 2012 (factura nr. 10030371);
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Cu titlu subsidiar, reclamanta solicită anularea Deciziei SME(2012)1445 din 15 februarie 2012.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ și a Regulamentului (CE) nr. 340/2008 ⁽²⁾

Reclamanta susține că, potrivit celor două regulamente, singurul motiv legal pentru perceperea taxei administrative în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul nr. 340/2004 constă numai în acoperirea costurilor administrative pe care le presupune pentru AEPC examinarea unei înregistrări în funcție de dimensiunile întreprinderii și că acest aspect nu este luat în considerare la stabilirea taxei administrative potrivit deciziei consiliului de administrație al AEPC (MB/D/29/2010). De asemenea, este nelegală o percepere progresivă a taxei administrative în funcție de dimensiunile întreprinderii, întrucât această abordare conduce la o situație în care întreprinderile mai mari trebuie să suporte o parte din costurile pe care le presupune examinarea, efectuate de întreprinderi mai mici.